

1000 Din, 2 brilijantna ženska prstana, vredna okrog 3000 Din, moško žepno uro budilko, vredno 200 Din, samokres, in dve drugi budilki, vredni nad 400 Din ter razne malenkosti. Po vseh znakih sodeč je vlomilec iskal denar. Imel pa je smolo, ker je bilo v nekem predalu 150 šilingov, v nekem drugem predalu pa nad 3000 Din, ki jih pa ni našel.

Tihotapci med seboj. Letos meseca marca se je oglašil v Mariboru pri treh znanih tihotapcih s saharinom zidar Koštomaj iz Skorbe z namenom, da bi kupil od trojice večjo količino saharina. Po dogovoru so mu izročili tihotapci 2 kg saharina za 2000 Din in sicer v povsem pravih zavitkih. Koštomaj je opazil še le doma potegavščino. V drago plačanih zavitkih ni bil saharin, ampak navadna soda. Goljufija je Koštomaja toliko dvignila iz ravnovesja, da je javil zadevo mariborski policiji, ki je sedaj dva goljufiva švercarja aretirala, tretji pa jo je še pravočasno potegnil ter ušel.

Pod vlak se je vrgel v noči 4. julija na progi med Moškanjci ter Ptujem 37-

letni zvaničnik ptujskega okrajnega sodišča Franc Čreslovnik. Zjutraj so ga našli železničarji mrtvega na progi. Samomor v duševni zmedenosti je pripisovati bedi.

Dve žrtvi faniovskega pretepa. V vasi Pečke pri Makolah so popivali fantje. Preobilna pijača je povzročila pretep. V mariborsko bolnico so prepeljali dve žrtvi krvavega spopada: 27letnega Petra Koropec iz Statenberga, ki je dobil 11 zabodljajev, in hudo ranjenega 20letnega Lenarta Jurečko.

Nevaren tat pod ključem. V Celju so zaprli 32letnega brezposelnega delavca Matija Valentinčiča, pristojnega na Jesenice. Omenjeni je načeloval celi družbi, ki je kradla po Celju in okolici kolesa, ki so bila prodana po smešno nizkih cenah. Aretirani prizna več tatvin koles, denarja in raznih drugih predmetov.

Vlom pri belem dnevu. Dne 5. julija je bilo v Ljubljani na Jurčičevem trgu pri belem dnevu vlomljeno v trgovino tvrdke Leskovic in Meden. Vlomilec je odnesel 1200 Din gotovine.

Za dekleta:

Knjiga »Slovensko deklet«, ki je kačipol našim mladenkam, je šla že v tisočih izvodih v roke slovenskih deklet. Sprejem pa smo večjo količino knjig v razprodaji in sicer za polovično ceno, dokler traja zaloga: namesto 12 Din stane le 6 Din in se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bila oba lopova prosta, sta se skrila v celici in čakala na paznika, ki bi imel priti na pregled celic. Pojavil se je res že starejši paznik Ivan Peterin in prišel mimo Pančurjeve celice. Lakner mu je stopil tiho za hrbet in ga je udaril z vso silo po glavi s kamenom, katerega je imel zavitega v obrisačo. Do nezvesti pobitega je še tako obdelal z udarci, da mu je popolnoma razbil lobanjo.

Med ubijanjem paznika je odklenil Pančur s pazniku odvzetimi ključi Lombarjevo celico. Ko je stopil Lombar na hodnik, je zagledal na tleh paznika in na njem kaznjence, ki je udrihal po žrtvi. Ta prizor je Lombarja tako iznenadil, da je zavpil: »Morilci — morilci!«

Krik je privabil paznike od vseh strani. Za prihod straže se je oborožil Lakner s sabljo ubitega in je mahal z njo okrog sebe. Pazniki so navalili na njega z dveh strani in ugnan v skrajno stisko, se je pognal preko ograje drugega nadstropja. Padel je naprej z glavico in priletel na tleh na debelo stekleno kno, ki dovaja luč kletem. 2 cm debela šipa se je razbila. begunec se je samo obrezal, ostal je pri zavesti in so ga prenesli v kaznilniško bolnico.

Ubiti paznik.

Ivan Peterin je bil rojen leta 1886 na Primorskem in je vršil pazniško službo že od leta 1910 v Gradiški, Grazu in na zadnje v Mariboru. Bil je vesten v službi ter je imel družino s 4 otroci. Smrt-nopoškodovanega so spravili koj v bol-

Uboj paznika v kaznilnici.

Zlečinska deteljica.

V mariborski moški kaznilnici v samotnih celicah so bili zaprti: Ivan Lakner, 23letni morilec iz Nevelj pri Kamniku. Bil je obsojen junija 1931 v Ljubljani radi umora g. župnika Kušarja v Mengšu na 20 let robije. Drugi Laknerjev drug v samotnem zaporu je bil 24letni Stanko Pančur iz Nevelj in obsojen na 10letno robijo radi razbojništva. Tretji kaznjenec pa Jožef Lombar, ki je bil obsojen od ljubljanskega sodišča na dosmrtno ječo, ker je umoril na zverinski način Bosanca Smajla Vojniloviča.

Lakner je poskušal že štirikrat brezuspešno pobeg iz kaznilnice. Zasnoval

je še načrt za peti pobeg, ki je končal z žalostno smrtno žrtvijo kaznilniškega paznika.

Pobeg in uboj.

Dne 5. julija popoldne so odšli kaznjenci na dvorišče na sprehod in so ostali v svojih celicah le težki zločinci. Prihodu sprehoda je porabil Lakner in je odtrgal s svojih vrat ključavnico, katero je že poprej tako pripravil, da se je držala vrat le še na lahko.

Nasproti Laknerjevi celici je tičal Stanko Pančur, s katerim je kolovodja pobega že imel domenek, kako jo bosta popihala v svobodo. Tudi na vratih Pančurjeve celice je odvil Lakner vijake na ključavnici in odprl. Ko sta

Kanada — zlata pokrajina.

Produkcija zlata v Kanadi tako raste, da bo dosegla v kratkem za južno Afriko drugo mesto, kar se tiče zlatih zakladov. Zlatih jam je bilo leta 1933 v Kanadi 28, danes jih je že 47 in pred koncem tega leta se bo dvignilo to število na 80 do 90. Dosedaj predelajo dnevno 30.198 t zlate rude in produkcijo na zlatu cenijo v letošnjem letu na 23 milijonov funtov šterlingov.

Najdebelejši človek,

ki je kdaj živel na svetu, je bil Anglež Danijel Lambert. Krog trebuha je meril 280 centimetrov.

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Uvod.

Takale revna para, kakor je pisatelj naslednje povesti, večkrat zasanja o bajnem bogastvu, ki ga čaka v bodočnosti in je zanj pripravljeno od bogve koga in neznano kje.

Si lahko predstavljate prijetno presenečenje, ko sem prejel pred leti od ameriškega konzulata v Ljubljani obvestilo: »Izkažite se s potrebnimi papirji, takoj Vam bomo poslali zapuščino prijatelja, ki Vas je postavil za dediča v zadnjih trenutkih življenja.«

Mislím, da bi presunila zgorajna vest na trenutno osrečeno plat vsakega, kaj še le siromaka po mojem vzgledu! Naenkrat sem bil globoko prepričan, da niso sanje prazne pene — ne — iz nebes revežem udahnjene oznanilke blagostanja ter vsaj nekaj časa življenja brez tolikanj bridke borbe za vsakdanji kruh.

Na potrebno stran prikrojen človek ne po-

seda toliko moči ter samozataje, da bi obdržal zase preveselo sporočilo: Jutri ali pojutrašnjem boš prištet med bogatine!

Mojemu glasno navdušenemu oznanilu, da čaka name dolarska dedščina iz Amerike, so se posmihali dobri prijatelji ter znanci. Še le dokaz črno na belem ter štampljka ameriškega konzulata jih je prepričala, da se mi ni zaletelo naopak v možganih. Postal sem mahoma spoštovana osebnost med onimi, ki so zrlí pred trenutki name od zgoraj navzdol v zavesti: revež je in kot tak se bo pehal skozi celo življenje. Celotna družba mi je postala »iskreno« prijateljska v nadi: z dolarji podprtemu človeku ne hodi nikdo s poti.

Kedo bi mi štel v baharijo, če sem vnaprej naročal na račun dedščine bogate pojedine in zagotavljal denarno pomoč onim, ki so mi tudi v stanju lazarstva stali zvesto ob strani.

Temeljita dokazila, da sem resnično v oporoki označen dedič, so odbrzela z ekspresno pošto v Ljubljano.

Še par dni prijetno nestrpnega čakanja... Lepega jutra je potrkal pismonoša in mi izročil